

V to odpoledne se nám podařilo vypadnout z Prahy s malým předstihem.

A tak jsme si mohli dovolit malinkatou zastávku na kávičku. Ve městečku hnedle za sjezdem z dálnice. Je to boží krámeček, vedou ho mladošky a najdete tam šéčko, co ženská duše potřebuje. Je tam květinářství, spousta dekorace, aroma oleje od Nobilis Tilia, čokoládičky specifické, vína a lihoviny a kávička a dortíčky. Dokonalá kombinace v místě, kde to nečekáte. Já jsem si tam v čase adventu vynahrazovala chybějící adventní trhy na Křivoklátě, kam roky jezdíme.

A na tu kávičku a dortík jsme tam zaparkovali. Já si teda kávičku už nedala, protože jsem měla za ten den už vypitý svoje dva velký kyblíky a dortík jsem taky zamítla vzhledem k narůstající obezitě, ale dala jsem si - a to jsem dobře udělala - Richardovu limonádu. A než budu pokračovat dál, udělám tu týhle značce reklamku:

<https://www.richardovalimonada.cz/>

Protože, protožeeee oni nemyslí jen na sebe, ale jak vidíte v odkazu, myslí i na ostatní a to já mám ráda.

<https://www.richardovalimonada.cz/#limonada-pro-julii>

A nad to, že výrobce, stejně jako holky v tomhle krámku, myslí na ostatní, vyrábí fakty výbornou limošku. Dala jsem si hrušku a badyán a lidi.....to je lahoda. Nachlazené navíc osvěžující. Pošušňala jsem si moc a můžu říct, že lepší než ta kávička. Kterou tam mají taky dobrou, ale tohle je lepší. Od teď už tam asi nic jinýho pít nebudu ☐ . Tož, když někdo někdy narazíte na Richardovu limonádu, neváhejte a dejte si do nosu výborný nealko.

Doma došlo ke klasický přepadovce, kdy ohaří komando přepadlo každýho, kdo mu stál po otevření dveří v cestě. Včetně Mousese, který se dostavil jen s malým zpožděním po nás. A tak jsme mohli jít na prochajdu v komplet složení.

A já zjistila, že Brtník nedávno objevil mnou objevenou cestu v Bukovině! Ono ale není divu. Tráva na loukách je teď už hodně vysoká, takže tam se nechodí . A zatímco já bádám a

objevuju, on hledá z nouze □ a využívá jen část “mojí” cesty, kdy se v půlce bukového lesa odpojí, úvozem sejde dolů a napojí se na svou obvyklou trasu, kudy se vracívá.

Minule jsem vedle cesty objevila ve stromě hnízdo další paní Kikinový. Dneska už malý kikiňata s ohnivou šošolí lezou ven, a tak jsem nás - i vzhledem k přítomnosti Mousesse štelovala rychle pryč.

Štrádovali jsme si pěkně po cestě a pak se ozval Mouses. “Tak pocém ty pofstalče, tě poponesu.”, nabídla jsem se mu a očekávala, že udělám pár kroků a bude se drát dolů. Ale ne, pěkně se nechal chovat a jakou dobu! A navíc dělal tulituli hlavičkou. Jeditíí, to bylo hezký. Páč jinak, jak víte, moc teď o mazlení nestojí. Teď byl spokojeňoučkej jak Alipaša, když ho nesou v nosítkách □ . Nicméně, já jsem stejně fikaná jako von, takže dolů jsem ho dala dřív, než si o to řekl. Aby jako nemyslel, že si to řídí šécko jenom von. Spokojeně pak řádil po stromech a drápal jakýsi vzkazy do bukovy kůry. Měla jsem tak volný ruce pro to, abych si mohla hrát s ohaříkama.

Doma jsme si ještě dopřáli pěkný posezení s pivíčkem na zápraží a pozorovali ptactvo, který si zvyká pěkně k nám chodit. Musíme si pořídit dalekohled, když už nejsme schopný ho sem vzít z chalupy. A pak šup do práce. A šlo mi to pěkně od ruky, uvařit večeři a v mezičase uvařit jídlo na další den, rychlovka prsíčka na bylinkách s fazolema a rajčatama. Brtník šteloval kabely, tydlevízi a počítač - na ktererý stejně nejni ale čas. Nicméně to umožní pohodlný vyřizování některých nezbytností, jako je objednání a zaplacení masa pro psy, kupříkladu □ To byla doteď překérka, protože v bytě, kde doposud počítač stále trůnil, jsme se vyskytovali a vyskutujeme jen sporadicky, když se v rychlosti stavíme vzít něco z věcí a mažeme pak honem domů za ohaříkama.

Já jsem vlítla dolů a vyšůrovala prádelnu a kópelku, abychom to tam měli pěkně čistý, pěkně sklidila voňavý prádlo ze šňůry, pohrála si s ohaříkama a jako třešničku na dortu tohodle dne jsem si nalila sklénku Brtnikova naturálního vína (jak jsem se dočetla, že se tomuhle vínu říká....) a šla si ještě na chvíli sednout pod setmělou oblohu. Pozorovat první hvězdičky, poslouchat, jak sem tam zabučí kráva, zařehtá koník, který mají teď tu ohradu nastěhovanou za naším plotem a zjistit, že na travnatý plácek proti našemu vjezdu chodí srnec, který si tam zaštěkal. A taky zaslechnout nad hlavou jakýhosi nočního dravce, který opravdu kousek nade mnou přelítal.

Pěkná středa.

Společnost mi tam dělal ještě jeden malej noční tvor. Skřítek takovej bláznivej. Kterej mě ten den překvapil už podruhý. Protože zrovna, když jsem měla hlavu zakloněnou nahoru, tak zcela nečekaně se mi zatnul drápkama do lýtky a vyšplhal mi do klína. Joj, to už dloouho od kastrace neudělal. Občas se nechá pochovat, jen tak chvíli, aby se neřeklo, ale do klína už nehupnul dlouho. Užila jsem si týhle vzácný chvílky a lehoulince jsem ho hladila. Bylo nám spolu takhle moc pěkně. Je vám jasný, že to se mi pak vážně blaženě usínalo.

P.S. ještě se vrátím k tomu projektu Dům pro Julii... prolezla jsem ty stránky a víte, že se v rámci toho projektu dají koupit knížky? Hnedle už mám dva dárky na Vánočky ☺

<https://www.dumprojulii.com/dobra-kniha>